

Hasbihal 3

– Harun Yıldırım · 05 Eylül 2016

Hasbihal-3 (Hoca ile)

Bir cuma sabahı evden çıkıp kahveye doğru giderken bir baktım bizim köyün hocası mahalleden Ali Efe ,kör Ali Kuşcunun Kadir,oturmuşlar hasbihâl ederler katılmamak olur mu?

Selamaleyküm hocam sohbetiniz bol olsun.

Alekümselam gardaş gelenlere yol olsun.

Nasılsınız Harun bey hâl hatrınız nasıl?

Sağolasınız hocam Dünya hali velhasıl.

Çatlamış kaşlarında o gözlerin tomurcuk,
Sen nere gidiyorsun? Başı boş gezen çocuk.

Şimşekler yanıp söndü sanma bu marifetten.
Gel Harun bey hasbihâl edelim ahiretten.

Akvamın kulakları sağır, yok ki aldırın,
Bulutların göz yaşı denizleri dolduran.

Omuz omuza veren şahlanmış dalgaların,
Kimedir sesi vak vak ötüşen kargaların.

Bak dalgalar kudurmuş dereye gidiyorlar,
Ağzı bir avuç köpük nereye gidiyorlar?

Dünyanın kaşı eğri kirpiklerimde hüznün,
Siz gelin gözyaşımı benim gözümde süzün.

Yan yatan ölülerin üstünde beyaz perde,
Çekilin Güneşimden gölgem üşüyor yerde.

Kirpikler düşer, Dünya pare pare bölünür.
Kafam sağyana düştü,demek böyle ölünür.

Sormaz kimseye mevta tutup götürölünce,
Öldüğünü anladın kefenle örtölünce.

Hocam bir şey dedik de yoksa seni mi gerdim?
Yol üstünden geçerken Allah selamı verdim.

Kardeş estağfirullah konuşacak adam yok.
Git akıl pazarına bak akıl satanlar çok.

Toprağa koy başını uyu çocuğum uyu,
Kaldırma hiç başını ararsın bu uykuyu.

Pencere kapısı yok sorma bu neyin nesi,
Orda duyulmaz Harun hiç bir ayağın sesi.

Aman hocam dur hele vallahi bir hoş oldum.
Silkele hocam beni, silkele sarhoş oldum.

Anladın mı Harunum işte dünya hayatı,
Bir birine karıştı tazesıyla bayatı.

Sözlerim helal olsun Allah diyene benden.
Bilirim kelamını anlat dinlerim senden.

Hocam Güneş gündüzün, Ay gecenin cemâli,
Bir anlasa şu millet şiiirdeki meâli.

İki laf ettik geçen sen geldin aklıma bak,
Lafı anlatamadım hocam adam tam ahmak.

Yok ki Necip Fazıllar kimler eser yazacak,
Ben bunları yazınca biri bana kızacak.

Bir akşam gök gürlledi, kuşlar gibi üşüştük,
Ateşler söndü sandım yanan ateşe düştük.

Tutun ta dedemizden bu güne kadar gelen,
Döktüler soğuk suyu yok ki tarihi bilen,

Kırın da kafatasını bakın içinde ne var,
İn içinde yaşayan işte koca canavar.

O tıbyye mektebi kapandı medreseler,
Fahişe yatağına döndü müesseseler.

Muallimin teşhiri sana tuhaf değil mi?
Din yok, iman yok hocam bu bir zaaf değil mi?

Medeniyet var sandık hep hizaya dizildik,
Diz çöktük selam durduk baş altında ezildik.

Zaman pinhân bir dadı, şehameti kaldırmaz,
Sen susar, sen kaçarsan öz evladın aldırılmaz.

Şükür Ya Rabb'im şükür, uykulardan uyandık,
Biz bunlara verdiğin iman ile dayandık !!

HARUN YILDIRIM
05/09/2016